Euthanasie in het boeddhisme

19 februari 2013 door Ed Kroon | 2 reacties

Tegenwoordig is 'volhoud lieven' een ingburgerd begrip en menen zoeken het recht hebben hun eigen leven in de dae te beëindigen. Maar wat is volhoud? De wet staat euthanasie toe als er sprake is van ondraaiglijke lijden, zoals bij ernstige psychische aandoeningen. Wat is ondraaiglijk lijden? Je hoeft tegenwoordig niet meer voor de trein te springen, wetgeving maakt legale hulp mogelijk. Hoe zou men daarin moeten handelen als boeddhist of als vipassana zogt?

Ook met betrekking tot deze vragen maakt de dharma onderscheid in "conventionele waarheid" en "uiteiene waarheid". In de uiteiene betekenis is een leven pas volhoud nanneer Nibbána volledig gerealiseerd is. In de conventie Nibbána lieden maa.w. ben je als mens volledig bevrijd van elke spoor van lessaadbwilligheid, begeerte en verblinding. Conventioneel volhoud is dus betrekkelijk want voortdurd verlichting bevindt wordt - door Nibbána te realiseren- kan het in de uiteiene betekenis niet volhoud zijn. Bevrijd beteknt aanhalig ook bevrijd van angst voor de dood en het onbekende; bevrijd van hebsucht en verlangen; bevrijd van de hinderlijke aanwezigheid van anderen, kleeft en waarneming.

Zaadbare of er voorzichtigheid is geboden bij het bepalen of het leven inderdaad volhoud is, m.a. wanneer zelfdoding hiermee wordt gemotiveerd. Conventioneel volhoud betekent dat iemand zijn vaste nanem van leven, dus een breuk van de eerste levensronde "Ik zal mij verschonden om levens te nemen" in de vijf, de acht-, de tien leefregels (sila) en de 3rd regel van de Pátimokha[1] van de kloosterlingen. Erdoor de Pátimokha-regel wordt nanmelijk gesteld dat men geen mensen mag doden (pabajja) is, heeft primair als taak het direct realiseren van lijden en de oorzaak daarvan als voorwaarde voor het stoppen van wedergeboorte.

Voor een beoordeeling in dus lijden, uitzichtloosheid, verveling of de wens om te sterven geen legitieme of belangrijke motivatie voor het beëindigen van het leven zijn. Daarentegen gebruikt de boeddenaar deze gevoelens juist om doodangst en doodsverlangen te overwinnen en te realiseren dat er uiteindelijk geen "zelf" bestaat. Het leven is immers nooit volhoud tenzij er geen herrijenis meer gebeurt van bestaanjsinstanties. Realisatie van het lijden, de oorzaak ervan, het stoppen ervan en Nibbána betekent geheel immers tijdens het in leven zijn.

Uitzonderingen volgens de dharma

Toch erkent de dhamma heirin uitzonderingen, zoals in de Channovada sutta[2]. Daarin deed de Boddha uitspraak inzake de zelfmoord van de zieke monnik Channa, die geteisterd werd door ondraaiglijke pijnen. De Boddha zei dat hij die zelfmoord geen blaam trof, ondanks bwijfelende tegenstanmers van zijn voornamelse leerlingen. De sutta suggereert zelfs dat tijdens de laatste dagen van Channa verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[3]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[4]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[5]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[6]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[7]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[8]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[9]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[10]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[11]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[12]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[13]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[14]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[15]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[16]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[17]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[18]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[19]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[20]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[21]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[22]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[23]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[24]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[25]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[26]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[27]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[28]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[29]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[30]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[31]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[32]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[33]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[34]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[35]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[36]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[37]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[38]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[39]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[40]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[41]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[42]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[43]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[44]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[45]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[46]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[47]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[48]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[49]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[50]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[51]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[52]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[53]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[54]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[55]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[56]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[57]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[58]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[59]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[60]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[61]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[62]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[63]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[64]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[65]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[66]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[67]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[68]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[69]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[70]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[71]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[72]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[73]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[74]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[75]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[76]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[77]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[78]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[79]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[80]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[81]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[82]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[83]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[84]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[85]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[86]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[87]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[88]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[89]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[90]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[91]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[92]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[93]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[94]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[95]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[96]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[97]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[98]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[99]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[100]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[101]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[102]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[103]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[104]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[105]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[106]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[107]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[108]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[109]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[110]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[111]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[112]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[113]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[114]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[115]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[116]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[117]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[118]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[119]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[120]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[121]. Hoewel deze sutta geen verlijfed is voor levensbeëindiging bij ondraaiglijke pijnen, mag die toch weer aan verlicht (Arahat) werd, daar de Boddha verklaarde dat Channa niet meer geberen zou worden omdat hem geen blaam trof hij het hanteren van het mes[122]. Hoewel deze sutta geen verlijf